

саржк (чалма, колица), *صاری* сарж (жълтъ), *صارمساق* сармусак (лукъ бѣлъ, чесънь), *صورمق* сормак (пытаніе). Часто смѣшять буквѣтж *ص* съ *س* *sin*.

ض *dad* или *зад*, произноси ся повеч ето като българското з твърдо, на пр: *ضيافت* зіяфет (угощеніе), *ضرر* зарар (пагуба, врѣда). Исключява ся въ рѣчытѣ: *قاضی* кадж (кадія), *فضول* фудул (горделивъ), *فضولاق* фудуллук (гордость).

ط тж, чете ся като българското ш; на примѣръ: *طوب* топъ (топъ), *طاش* таш (камъкъ), *طوتق* тутмак (хващаніе, дръженіе), *طرف* тараф (страна). Тая буква чясто ся измѣнява на *д* въ произношеніето; на пр: *طاغ* даг (планина, гора), *طار* дар (тѣсно), *طوادر* долдурмак (пълненіе), *طورمق* дурмак (стоеніе).

ظ зж, чете ся като българското з твърдо, на пр: *ظاهر* захір (явно, на явѣ), *ظرف* зарф (пликъ, зарфъ, подложка за кахвенж чяшж), *ظریف* зариф (хубавъ, гыздавъ). Тья двѣ букви имжтъ названіе: *صرتی صوپالو* сжршж соналж (които имжтъ прѣчка на грѣба си).

ع *ain*, произноси ся съ гърло и почти съ всичкитѣ гласны звукове. Бѣлѣжять я съ еднж гласнж и съ единъ апостровъ ('), а за произношеніето ѳ нѣмаме нѣкоя буквж съ кожто да я сравнимъ, зачтото ся произно-